

BANIT (16) *sb m*

bannit (15), **banit** (1); banit *ActReg*.

a *jasne*.

sg N banit (2). ◊ *G* banita (2). ◊ *A* banita (1). ◊ *pl N* banitowie (2), banici (2); -owie: -i *GórnRozm* (2 : 2). ◊ *G* banit(o)w (2). ◊ *D* banit(o)m (1). ◊ *A* banity (3). ◊ *I* banitami (1).

Sł stp: banita, *Cn notuje*, *Linde XVI w.* (1 z tych samych przykładów) – XVIII w.

Przestępca skazany na banicję; przestępca zbiegły spod prawa; bannitus civiliter seu infamis civiliter, iure privatus vel ad tempus vel in perpetuum, proscriptus Cn (16) : Dąią fię bannitowie znąc wółzym Wlochom/ á to iefzcze máią Miáltá mocne. *GórnRozm E3*; ále przecię rzadko ktory bannit fwą śmiercią zginie/ kiedyż tedyż przecię dác gárdło muśi. *GórnRozm E3*; Więc Prává bác fię niechcećie/ á bannitow czći odśádzonych/ zuchwółczow/ poniewoli bac fię muśicie. *GórnRozm Kv*; Przyśzły mi teraz bannici na pámięć o długi/ powiedzże mi/ cobyś ty zá kaźń chćiał mieć ná nie/ gdyż niechcefz/ żeby wywołányi bywali? *GórnRozm Lv, E3 [2r.], F2v [3 r.], I3, L2 [2 r.]*; y sublacionem banitom przeciwko prawu Litewskiemu dawano. *ActReg 41*; A żywot poymánego bannitá ná łálce Królewfiéy záwifnie *SarnStat 549, 119*.

Wyrażenie: »wywołany banit«: Iefliby wywołány bannit dóbr fwych brónił. *SarnStat 549*.

ZZie